

Den Simons HIPERION

S engleskog preveo

Goran Skrobonja

SADRŽAJ

PROLOG	7
1. SVEŠTENIKOVA PRIČA: „Čovek koji je vikao 'Bog'“	31
2. VOJNIKOVA PRIČA: Ratni ljubavnici	132
3. PESNIKOVA PRIČA: „Spev o Hiperionu“	195
4. NAUČNIKOVA PRIČA: Gorka je voda Reke zaborava	270
5. DETEKTIVKINA PRIČA: Dugo opraštanje	357
6. KONZULOVA PRIČA: Sećanje na Siri	463
EPILOG	523

၁

PROLOG

Konzul Hegemonije sedeo je na balkonu svog svemirskog broda boje abonosa i svirao Rahmanjinovljev „Preludijum u cis-molu“ na drevnom, ali dobro očuvanom *stajnveju* dok su se velika, zelena, gušterolika stvorenja praćakala i rikala ispod, u močvarama. Na severu se spremala oluja sa grmljavinom. Oblaci crni kao modrice ocrtavali su šumu džinovskih gimnospermi dok su se stratokumulusi uzdizali devet kilometara visoko u divlje nebo. Munja namreška horizont. Bliže brodu, poneko neodređeno, reptilsko obličje naletelo bi na zaštitno polje, oglasilo se, a onda otumaralo dalje, kroz izmaglice boje indiga. Konzul se usredsredio na težak deo „Preludijuma“ i ignorisao približavanje oluje i noći.

Zazvoni prijemnik fetlinije.

Konzul zastade, sa prstima iznad klavijature, i oslušnu. Grmljavina se prosu teškim vazduhom. Iz pravca šume gimnospermi dopre žalosno ćukanje čopora strvinara. Negde dole u tami neka zver malog mozga zatrubi svoj izazov kao odgovor, i učuta. Zaštitno polje dodade svoje slabe zvučne tonove iznenadnoj tišini. Fetlinija ponovo zazvoni.

„Prokletstvo“, reče Konzul i ode da se javi.

Dok je kompjuter nekoliko sekundi konvertovao i dekodirao nalet raspadajućih tahijona, Konzul nasu sebi čašu skoča. Smesti se na jastuke u jami za projekciju baš kada diskluč žmirnu zeleno. „Pusti“, reče on.

„Odabran si da se vratiš na Hiperion“, začu se šuplji ženski glas. Puna vizuelizacija još nije bila izvršena; vazduh je i dalje bio prazan, izuzev pulsiranja kodova transmisije koji su Konzulu saopštavali da

ovo štrcanje fetlinije potiče iz administrativnog sveta Hegemonije, sa Tau Ceti Centra. Konzulu nisu bile potrebne koordinate transmisije da bi to znao. Ostareli ali još divni glas Meine Gledston nije mogao da ne prepozna. „Odabran si da se vratiš na Hiperion kao član hodočašća Šrajku“, nastavi glas.

Davola, pomisli Konzul i ustade da napusti jamu.

„Tebe i još šestoro odabrala je Crkva Šrajka, a to je potvrdila Svestvar“, reče Meina Gledston. „Tvoj pristanak je u interesu Hegemonije.“

Konzul se zaustavio u jami, leđima okrenut treperavim kodovima transmisije. Ne okrećući se, on podiže čašu i iskapi preostali skoč.

„Situacija je krajnje nejasna“, reče Meina Gledston. Glas joj je bio umoran. „Konzulat i Veće domaćeg prava fetlinijom su nam pre tri standardne nedelje poslali vest da Vremenske grobnice izgleda počinju da se otvaraju. Antientropijska polja oko njih velikom brzinom se šire, a Šrajk je počeo da zalazi daleko na jug, čak do Masiva Uzde.“

Konzul se okrenu i vrati na jastuke. Holo drevnog lica Meine Gledston bio je formiran. Oči su joj izgledale umorno onoliko koliko je glas nagovestio.

„Sa Parvatija je odmah poslata udarna jedinica SILE:svemir kako bi sa Hiperiona evakuisala građane Hegemonije pre nego što se Vremenske grobnice otvore. Njihov vremenski dug biće nešto duži od tri hiperionske godine.“ Meina Gledston zastade. Konzul pomisli kako nikada nije video da CEO¹ Senata izgleda tako smrknuto. „Ne znamo hoće li flota za evakuaciju stići na vreme“, reče ona, „ali situaciju još nešto komplikuje. Otkriveno je da se sistemu Hiperiona približava migraciono jato Proteranih, od najmanje četiri hiljade... jedinica. Naša udarna jedinica za evakuaciju stići će jedva nešto pre Proteranih.“

Konzul je shvatio oklevanje Gledstonove. Migraciono jato Proteranih može da se sastoji od brodova raznih veličina – od pro-

¹ *Chief Executive Officer* – vrhovni izvršni funkcioner. (Prim. prev.)

bojnika-izviđača jednoseda do konzerviranih gradova i kometnih tvrđava sa desetinama hiljada međuzvezdanih varvara.

„Udruženi komandanti SILE veruju da je ovo 'veliki udar' Proteranih“, reče Meina Gledston. Brodski kompjuter je postavio holo tako da se činilo da ženine tužne smeđe oči zure direktno u Konzula. „Ostaje da se vidi žele li samo da uspostave kontrolu nad Hiperionom, zbog Vremenskih grobnica, ili je ovo totalni napad na Mrežu Svetova. U međuvremenu, puna borbena flota SILE:svemir, uključujući i inženjerijski bataljon za izgradnju dalekobacača, krenula je iz Sistema Kamn da bi se pridružila udarnoj jedinici za evakuaciju, ali ova flota može se i opozvati, sve zavisi od okolnosti.“

Konzul klimnu glavom i odsutno prinese skoč usnama. On se namršti na praznu čašu i ispusti je na debeo tepih holojame. Čak i bez vojne obuke shvatao je sa kakvom su teškom taktičkom odlukom Gledstonova i udruženi komandanti suočeni. Ukoliko se u sistem Hiperiona najvećom brzinom ne postave vojni dalekobacači – što bi bilo jezivo skupo – neće biti načina da se odupre invaziji Proteranih. Kakva god bila tajna koju skrivaju Grobnice vremena, nju će otkriti neprijatelji Hegemonije. A ako flota postavi dalekobacač na vreme i Hegemonija u potpunosti iskoristi resurse SILE za odbranu jednog jedinog, dalekog, kolonijalnog sveta kakav je Hiperion, Mreža Svetova će biti pred strašnim rizikom da pretrpi napad Proteranih negde drugde na perimetru, ili – po najgorem mogućem scenariju – da varvari osvoje dalekobacač i prodru u samu Mrežu. Konzul pokuša da zamisli stvarnost u kojoj oklopne trupe Proteranih izlaze iz portala dalekobacača pravo u nebranjene domaće gradove na stotinama svetova.

Konzul prođe kroz holo Meine Gledston, podiže čašu i ode da naspe još skoča.

„Odabran si da se pridружиš hodočašću do Šrajka“, reče slika stare CEO, koju je štampa volela da poredi sa Linkolnom, Čerčilom, Alvarez-Tempom ili bilo kojom drugom prethedžirskom legendom koja je neko vreme bila u modi. „Templari šalju svoj drvobrod

Igdrasil“, reče Gledstonova, „a komandant udarne jedinice za evakuaciju ima nalog da ga propusti. Sa vremenskim zaostatkom od tri nedelje, možeš da se sastaneš sa *Igdrasilom* pre nego što iz sistema Parvati pređe u kvantum. Ostalih šest hodočasnika koje je odabrala Crkva Šrajka biće već na drvobrodu. Izveštaji naših obaveštajaca nagoveštavaju da je najmanje jedan od sedam hodočasnika agent Proteranih. Mi nemamo... u ovom trenutku... nikakvih načina da saznamo ko je taj.“

Konzul je morao da se nasmeši. Pored svih drugih rizika koje je Gledstonova preduzimala, starica je morala da ima na umu i mogućnost da je i on špijun i da suštinske informacije fetlinijom saopštava jednom agentu Proteranih. Ili mu nije saopštala nikakvu suštinsku informaciju? Kretanje flote moglo se očitati čim brodovi upotrebe svoj Hokingov pogon, a u slučaju da Konzul jeste špijun, obaveštenje CEO moglo bi da bude način da ga zaplaši i otera. Konzulov osmeh zamre i on ispi skoč.

„Među sedam odabranih hodočasnika nalaze se i Sol Vejtraub i Fedman Kasad“, reče Gledstonova.

Konzul se još više namršti. On se zagleda u oblak brojeva koji su treperili poput čestica prašine oko staričine slike. Za fetlinijsku transmisiju preostalo je još petnaest sekundi.

„Treba nam tvoja pomoć“, reče Meina Gledston. „Od suštinske je važnosti da se otkriju tajne Vremenskih grobnica i Šrajka. Ovo hodočašće nam je možda poslednja šansa. Ako Proterani osvoje Hiperion, njihov agent mora biti eliminisan, a Vremenske grobnice zapečaćene po svaku cenu. Od toga može da zavisi sudbina Hegemonije.“

Transmisija se okonča, izuzev pulsiranja koordinata sastanka. „Odgovor?“, upita brodski kompjuter. Uprkos neophodnim ogromnim energijama, svemirsko vozilo moglo je da uštrcne kratku kodiranu poruku u neprekidno brbljanje FTL prasaka koji su povezivali ljudske delove galaksije.

„Ne“, reče Konzul i ode napolje, pa se nasloni na ogradu balkona. Pala je noć i oblaci su se spustili. Zvezde se nisu mogle videti. Tama

bi bila apsolutna da nije bilo povremenih blesaka munja na severu i blage fosforescencije koja se podizala iz baruština. Konzul najednom postade dokraja svestan toga da je, u toj sekundi, on jedino razumno biće na ovom bezimenom svetu. On oslušnu zvuke prediluvijumske noći, koji su se dizali iz močvara, i pomisli na jutro, na izlet u Vikenovom EMV-u² pri prvom svetlu, na dan proveden na suncu, u lovu na krupnu divljač u šumama paprati na jugu, a potom na povratak uveče u brod, na dobru šniclu i hladno pivo. Konzul pomisli na resko zadovoljstvo lova i podjednako resku utehu osame: osame koju je zaradio bolom i košmarom koje je doživeo na Hiperionu.

Hiperion.

Konzul uđe unutra, uvuče balkon i zapečati brod baš kada su počele da padaju prve teške kapi kiše. Pope se spiralnim stepenicama u svoju kabinu za spavanje u vrhu broda. Kružna soba bila je tamna, samo su neme eksplozije munja osvetljavale potoke kiše koji su tekli niz spoljne strane svetlarnika. Konzul se skinu, leže na čvrsti dušek i uključi zvučni sistem i spoljne audio-pikapove. Slušao je kako se jarost oluje stapa sa silovitošću Vagnerovog „Bekstva Valkira“. Uraganski vetrovi šamarali su brod. Zvuk grmljavine ispunjavao je sobu dok je svetlarnik sebao belinom i ostavljao na Konzulovim mrežnjačama zaostale goruće slike.

Vagner je dobar samo za oluju sa gromovima, pomisli on. Zatvori oči, ali sevanje je bilo vidljivo i kroz spuštene očne kapke. On se seti sjaja ledenih kristala, rasutih po ruševinama na niskim brdima blizu Vremenskih grobnica, i još hladnijeg sjaja čelika na Šrajkovom nemogućem drvetu metalnog trnja. Seti se vrištanja u noći i pogleda samog Šrajka, iz stotinu površina, boje rubina i krvi.

Hiperion.

Konzul nemo naredi kompjuteru da isključi sve zvučnike i podiže ruku da prekrije oči. Ležao je tako u iznenadnoj tišini i mislio koliko bi ludo bilo vratiti se na Hiperion. Tokom jedanaest godina koje je proveo kao Konzul u tom dalekom i zagonetnom svetu, tajanstvena

² *Electro-magnetic vehicle* – elektromagnetsko vozilo. (Prim. prev.)

Crkva Šrajka dopustila je da veliki broj barži punih hodočasnika sa drugih svetova krene ka vetrovitim pustarama oko Vremenskih grobnica, severno od planina. Niko se nije vratio. A to je bilo u normalna vremena, kada je Šrajk bio zarobljenik vremenske plime i oseke i sila koju niko nije shvatao, a antientropijska polja ograničena na nekoliko desetina metara oko Vremenskih grobnica. A nije bilo ni pretnje od invazije Proteranih.

Konzul pomisli na Šrajka, slobodnog da luta po čitavom Hiperionu, na milione domorodaca i hiljade građana Hegemonije bespomoćnih pred stvorenjem koje prkosi fizičkim zakonima i koje komunicira samo uz pomoć smrti, i zadržta uprkos toploti kabine.

Hiperion.

Noć i oluja prodoše. Novi front oluje hitao je da pretekne dolazeće svitanje. Gimnosperme visoke dvesta metara povijale su se i šibale pred nastupajućom bujicom. Neposredno pre prvog svetla Konzulov svemirski brod boje abonosa uzdiže se na repu plave plazme i probi kroz sve gušće oblake, na putu ka svemiru i mestu sastanka.